

ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξσα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς

Φωτοφανείας σαφῶς πεπυρσευμένος, παμμάκαρ Παράμονε, τοῦ θείου Πνεύματος, σκότος βαθύτατον τέλεον, ἀπεβδελύξω, πολυθείας καὶ ηὔτομόλησας, εὐθέτου λαβόμενος, καφοῦ πανόλβιε, πρὸς τὰ προκείμενα σκάμματα, γενναιοφρόνως, καὶ νικηφόρος ὀφθεις κατέβαλες, τὸν ἀλαζόνα καὶ πολέμιον, πάντων βροτῶν μεγαλύνων Χριστόν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Διὰ τὸν πάντων Θεὸν καὶ Βασιλέα, δῆμον πολυάριθμον κατασφαπόμενον, κατανοήσας Παράμονε, τῷ θείῳ ζήλῳ, ὅλως ἔθελγθης καὶ ἀνεβόησας, Χριστοῦ δοῦλος γνήσιος, ὑπάρχω πάντοτε, γνῶτε παράνομοι τύραννοι, καὶ ὡς ἄρνιον, ἄκακον θύεσθαι νῦν αὐτόκλητος, παρεγενόμενην, μὴ οὖν μέλλετε, θῦμα δεκτὸν τῷ τυθέντι σαρκί, δι' ἐμὲ ἐκουσίως, τοῦ γενέσθαι κατεπείγομαι.

Τῇ ἑπταρίθμῳ τιμώμενος δεκάδι, τριπλή τε ὁ τίμιος, ἑκατοντάδι χορός, τῶν ἀθλοφόρων πολύθεον, καθεῖλε πλάνην, παρανομούντων διὰ τῆς πίστεως, μεθ' οὗ ἔστεφάνωσαι, ἀγωνισάμενος, γενναιοφρόνως Παράμονε, καὶ ταῖς χορείαις, τῶν Ἀσωμάτων χαίρων ἠρίθμησαι, μεθ' ὧν δυσώπει πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς σὲ ἀνευφημοῦντας, καὶ γνησίως μακαρίζοντας.

Δόξα...Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου, ὅτι πάντα κέκτημαι ἅπερ μισεῖ ὁ Θεός, σάρκα μολύνας καὶ πνεύμά μου, καὶ νοῦν ἐννοίαις, καὶ ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς, γλώσση κατακρίνων τε τοὺς ἀμαρτάνοντας, αὐτὸς τὰ χεῖρῳ ἐργάζομαι Θεογεννητορ, τούτων μοὶ δίδου πάντων διόρθωσιν, ἵνα ἐκνήψας τῆς κακίστης μου, συνηθείας προσπέσω καὶ κλαύσωμαι, ἃ δεινὰ ἐφγασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ζύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσκέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα, καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὖσπλαγχνος, καὶ χαρίσομαι τούτοις, βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Ὁ Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση, Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν λέγομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωῆχου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦτον, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Ἵμνεῖν σὲ τὴν νῦν δίδου Μάρτυς χάριν. Ἰωσήφ.

Ὡδή α' Ἦχος δ'

«Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις

Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο».

Ὑμνοῦντος, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Μάρτυς Παράμονε, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαίς, τὴν καρδίαν μου φώτισον, καὶ παραμένειν θείας με, νομοθεσίαις ἐνδυνάμωσον.

Μαρτύρων, περιφανῶς τὴν εὐκλειαν, μάκαρ ἐπλούτησας, μαρτυρικαῖς ἐμπρέψας καλλοναίς, καὶ ὠραίοις ἐν στίγμασιν, ὠραιωθεῖς Παράμονε, ὅθεν πιστῶς σὲ μακαρίζομεν.

Ναμάτων, ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ὑπάρχων ἔμπλεως, τοὺς ἀθείας καύσωνι δεινῶ, ἐκτακέντας ἐδρόσισας, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ Ἐνδοξε, τῆς ἀναπαύσεως ὠδήγησας.

Θεοτοκίον

Ἐν χρόνῳ, τὸν ἔξω χρόνου τέτοκας, βροτὸν γενόμενον, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε Ἀγνή, ὡς υἱόν σου καὶ Κύριον, τὰ τῆς ψυχῆς μου χρόνια, πάθη ἰάσασθαι πανάμωμε.

Ὡδὴ γ'

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ κράζουσα, Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Τὴν ἔπαρσιν τοῦ ἐχθροῦ, ταπεινωθεῖς, διὰ Χριστὸν ἔθραυσας, καὶ τὰς αὐτοῦ φάλαγγας, ξίφει καρτερίας συνέκοψας.

Ἠκύρωσας πονηρόν, κατὰ τῆς πίστεως ἡμῶν βούλημα, καὶ καρτερῶς ἤθλησας, Μάρτυς ἀθλοφόρε Παράμονε.

Νενεύρωσαι θεϊκὴ, ὧς στρατιώτης δυνατὸς χάριτι, καὶ χαλεπὰ βάσανα, Μάρτυς ὡσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Θεοτοκίον

Στερέωσόν μου τὸν νοῦν, περιτρεπόμενον πολλοῖς πάθεσι, Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ κράζουσα, Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Ὁ Μάρτυς Παράμονος, καρτερικῶς ἐναθλῶν, τοῖς ρείθροις τοῦ αἵματος, πολυθείας πυράν, ἐνθέως κατέσβεσεν, ὅθεν τῶν ἰαμάτων, εἰληφως θεῖαν χάριν, δαίμονας ἀπελαύνει, καὶ νοσήματα παύει αὐτοῦ Χριστὲ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Τὴν χάριν νὺν ἅπαντες, ἀνευφημήσωμεν, Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς δι' αὐτῆς τὴν χαράν, τῷ κόσμῳ ἀγγάσασαν, λύσιν τῆς ἁμαρτίας, εὐραμένη ἢ φύσις, ἅπαντα τῶν ἀνθρώπων, γηθομένη κραυγάζει, Εὐχαῖς αὐτῆς Κύριε, ρύσαι ἡμᾶς τῶν δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρῶ ὡς ἐώρακας, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, Παρθένε πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε, ἀνύμνεις δακρύουσα, Δόξα βοῶσα Λόγε, τῇ φρικτῇ σου βουλήσει θέλων γὰρ ἐνεκρώθης, ἢ ζωὴ τῶν ἀπάντων, ρύόμενος τὸν κόσμον, φθορὰς ὧς ὑπεράγαθος.

Ὡδὴ δ'

«Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ἡ καρδία σου ἀνδρεία ὠχυρωμένη, καὶ παρρησία ἐνδοξε, πεπυρακτωμένη, βάσανα πολύπλοκα νηπίων τοξεύματα, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἐλογίσατο.

Νεκρωθέντας ταῖς προστάξεσι τοῦ τυράννου, τοὺς Ἀθλητὰς Θεώμενος, ζῆλον κατ' ἐκείνους, ἐνθεον

ἀνέλαβεν, ὁ Μάρτυς Παράμονος, καὶ πρὸς τὸ παθεῖν ἠὺτομόλησεν.

Νεανικῶς σὲ τεινόμενον καὶ ταῖς λόγχαις, ἀνηλεῶς νυπόμενον, καὶ τὰς μεθοδείας, τοῦ ἐχθροῦ τροπούμενον, Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ ἀγωνοθέτης Μακάριε.

Ἵπομονὴν ἐκπληρόμενος τῶν Μαρτύρων, καὶ τὴν αὐτῶν τελείωσιν, Ἐνδοξε θαυμάζων, τούτοις ἐκοινώνησας, τοῦ ζήλου τῆς πίστεως, καὶ τῆς ὑπερτίμου ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον

Νεκρωθέντας τοὺς ἀνθρώπους τὴ παραβάσει, τῷ ζωηφόρῳ τόκῳ σου, Παρθένε Μαρία, πάντας ἀνενέωσας, διὸ σὲ δοξάζομεν, καὶ θεοπρεπῶς μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ε'

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας τοὺς πιστεῖ ἀνυμνούντάς σε».

Δῶρον πολυτελές, σεαυτὸν προσενήνοχας, τῷ Κτίστη σου ἐναθλήσας, καὶ τὴν πλάνην νικήσας, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἰδρύματα σοφέ, τῶν Δαιμόνων καὶ ζόανα, συνέτριψας ἠδρασμένον, λογισμὸν κεκτημένος, ἐν πέτρα θείας πίστεως.

Δαιμόνων τὴν πληθύν, ἀνδρικῶς ἐτραυμάτισας, τῷ τραύματι τῆς σαρκός σου, Ἀθλητὰ γενναιόφρον, διὸ σὲ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Ὁμότιμος Πατρί, ἐνυπάρχων καὶ Πνεύματι, ὁ Κύριος ἐξ ἀγνῶν σου, ἐσαρκώθη αἱμάτων, Ἀγνή βροτὸς γενόμενος.

ᾠδὴ ς'

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, ρεύσαντι αἵματι».

Ἵππιος ἐν καιρῷ τῶν ἀγῶνων οὗ γέγονας, ἐγγεγερμένος δὲ μᾶλλον, καὶ πρὸς θεῖαν ἄθλησιν ῥωμαλέτων στεφάνων τῆς ὁς διὰ τοῦτο, δόξης ἐπέτυχες.

Μαρτύρων, ὀμηγύρει σεαυτὸν συγκαταλέξας, τελειωθεῖση προθύμως, πρὸ τῆς σῆς Ἀοίδιμε μαρτυρίας, καὶ σὺν τούτοις, σωτηρίου παστάδος ἠξίωσαι.

Αἱ λόγχαι, μιμητὴν σε Χριστοῦ ἀπειργάσαντο, αἷς τιτρωσκόμενος Μάρτυς, πρὸς αὐτὸν ἀνέπτῃς στεφανηφόρος, θανατώσας, ὑπομονῆς τοὺς ἄφρονας ξίφεσι.

Θεοτοκίον

Ῥυσαί με, τῶν σκανδάλων τοῦ βίου Πανάχραντε, τὸν ἐν νυκτὶ σκοτομαίνης, λογισμῶν ἀτόπων κεκρατημένον, καὶ κακία, τοῦ δυσμενοῦς ἀεὶ σκοτιζόμενον.

Ὁ Εἰρμός

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι».

Συναξάριον

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου, καὶ τῶν Ἁγίων τριακοσίων ἑβδομήκοντα συμμαρτύρων αὐτοῦ.

Στίχοι

- Ὁ Παράμονος νύπεταί σοι Χριστέ μου.
- Γνοὺς γὰρ Θεὸν μόνον σε, σοὶ θνήσκει μόνω.
- Εἶφει κεφαλὰς ἄνδρες ἐπτάκις δέκα
- Σὺν ἐξαπλῇ διδοῦσι πεντηκοντάδι.

- Παράμονον δ' ἐνάτη κτάνον εικάδι ἔγχεα μακρά.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλουμένου.

Στίχοι

- Φιλουμένου πείρουσιν ἥλοις τοὺς πόδας,
- Χριστὸν φιλοῦντος καὶ Θεῶ φιλουμένου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι, καὶ τῶν Ἁγίων ἐξ Μαρτύρων, οὓς διωκομένους, πέτρα ῥαγεῖσα ὑπεδέξατο αὐτούς.

Στίχοι

- Ἦνοιξε πέτραν εἰς ταφὴν ἐξ ἀνδράσιν,
- Ὁ νεκρὸς εὐρῶν εἰς ταφὴν Χριστὸς πέτραν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Οὐρβανὸς Ἐπίσκοπος Μακεδονίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ὁ χερσὶν οὗτος ἐκπνέων τῶν Ἀγγέλων,
- Οὐρβανὸς ἐστίν, οὗ βίος κατ' Ἀγγέλους.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Διονύσιος, Ἐπίσκοπος Κορίνθου, ξίφει πληγεὶς τελειοῦται.

Στίχοι

- Διονύσιος εἰς τελῶν θυηπόλων,
- Ξίφος μετελθῶν, εἷς ἐστὶ καὶ Μαρτύρων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Παγκόσμιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Σύμπας ὁ κόσμος οὐδὲν ἦν Παγκοσμίω.
- Ἐδὲμ γὰρ ἦρα καὶ μόνης, ἦν λαμβάνει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Πιτυροῦν ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Τῆ σὴ θελήσει πρὸς σὲ χωρεῖ Χριστέ μου,
- Ὁ σὼν Πιτυροῦν ἐργάτης θελημάτων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Οὐαλλερίνος ξίφειτελειοῦται.

Στίχοι

- Διὰ στέφος πάντιμον οἶσω καὶ ξίφος.
- Ὁ Μάρτυς ἐκραύγαζεν Οὐαλλερίνος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Φαῖδρος, ῥητίνης ζεούσης καταχεθείσης αὐτῷ, τελειοῦται.

Στίχοι

- Πολλοὺς πρὸς ἄλλα, πρὸς δὲ ῥητίνης ζέσιν,
- Στερρῶς ἀθλοῦντα, Φαῖδρον ἔγνωμεν μόνον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'

«Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῆ Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε».

Τῶν ἰαμάτων, καὶ τῶν θαυμάτων χάριν σοφέ, Μάρτυς ἐκ Θεοῦ πλουτήσας περιφανῶς, ἰατροῦεις τοὺς κραυγάζοντας, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὑφαπλουμένων, κολαστηρίων οὐκ ἐφρόντισας, ὄλην τὴν φροντίδα ἔχων ἐν οὐρανοῖς, καὶ κραυγάζων Ἀξιάγαστε, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῶν αἱμάτων, Ἀθλητὰ τῷ πυρὶ ἔφλεξας, ὕλην ἀθείας ἐνδοξε πονηράν, τῇ δὲ δρόσω τῶν θαυμάτων σου, τοὺς ἐν τῷ καύσωνι, τῶν δυσχερῶν δροσίσεις Παράμονε.

Θεοτοκίον

Χαῖρε ἡ μόνη, τὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις κηύσασα, χαῖρε οὐρανὲ καὶ θρόνε Χερουβικέ, καὶ περιδοξον παλάτιον, τοῦ Βασιλεύοντος, τῶν αἰῶνων πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον».

Ἀγρυπνὸν σὲ φύλακα Πιστῶν, κατεπλουτήσαμεν, κατακοιμίζοντα, δαιμόνων φάσματα πάντοθεν, καὶ σαρκὸς ἄγρια κύματα, καὶ καταϊγίδας λογισμῶν, Μάρτυς πολυάθλε, τῶν βοώντων, Πάντα τὰ ἔργα ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥεῖθροις σῶν αἱμάτων ἱερῶν, πορφύραν ἔβαψας, σαυτῷ παλαιώσιν, μηδὸλως μέλλουσαν δέχεσθαι, καὶ λαμπρῶς ὠραϊζόμενος, τὰ ἐπουράνια οἰκεῖς, βοῶν μακάριε, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰερεῖον ὡσπερ καθαρὸν, καὶ θῦμα ἄμωμον, καὶ καλλιέρημα, ὄλοκαυτουμένον ἀνθραξιν, ἱεράς Μάρτυς ἀθλήσεως, τῷ ἀθλοθέτῃ σου Χριστῷ, προσήχθῃς μέλπων σοφέ, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Νόμου σὲ σκιαὶ καὶ Προφητῶν προδιεχάραξαν, σεπτὰ κηρύγματα, ἀρρήτως μέλλουσαν ἔσεσθαι, τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, θεοχαρίτωτε Ἀγνή, ὧ πάντες μέλομεν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

ᾠδὴ θ'

«Λίθος ἀχεφότητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθι, Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστῶσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Ἴδε φωταυγοῦς Ἀθλοφόρου, φωτοπανῆς ἔλαμψε μνήμη, πάντων τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας, φωταυγοῦσα τῷ θεῷ Πνεύματι, περιχαρῶς χορευόμεν, τοῦτον ἐν πίστει μακαρίζοντες.

Ὡς τῇ ἐπτακύκλω δεκάδι, καὶ τῇ τριπλῇ ἑκατοντάδι, ἀκαταγωνίστων Μαρτύρων, συναγελάζων, μεθ' ὧν τὸ σῶμά σου, Μάρτυς Χριστοῦ κατάκειται, σὺν τούτοις πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στάδιον ἀνύσαντες πόνων, πολυειδῶν μεμεστωμένον, καὶ μετὰ Χριστοῦ τοῦ τὸν κόσμον, νενικηκότος λαμπρῶς νικήσαντες, στεφανηφόροι Μάρτυρες, τοὺς οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Ἦρθῃς ἀπὸ γῆς καὶ τὰ γέρα, τῶν σῶν ἀγῶνων ἐκομίσω, νὺν δὲ ποταμοὺς ἀναβλύζεις, ἡμῖν θαυμάτων τοῖς σὲ γεραίρουσι, καὶ εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσι Παράμονε.

Θεοτοκίον

Φῶτισον ψυχῆς μου τὰς κόρας, ἀμαυρωθείσας ἀβλεψία, τῆς φθοροποιοῦ ἀμαρτίας, Θεογεννήτορ πάναγνε Δέσποινα, σὺ γὰρ Πιστῶν βοήθεια, καὶ φωτισμὸς ὑπάρχεις Ἄχραντε.

Ὁ Εἰρμός

«Λίθος ἀχειρότητος ὄρους, ἐξαλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθι, Χριστὸς συνάψας τὰς

διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.